

خیلواکی

استقلال

www.esteqtaal.net

۰۴ فبروری، ۲۰۲۳

ملالی موسی نظام

منع تحصیل و کار دختران و زنان جزئی از فرهنگ پشتون هاست!

دختران محصل که حتی بعد از تسلط طالبان، با لباس پوشیده در صحن پوهنتون کابل دیده میشدند بتاريخ دوم فبروری امسال مجلسی در سازمان ملل متحد مقیم شهر ژنو - سویس برای ارائه توضیحاتی از جانب دو نماینده آن سازمان یعنی خانم «امینه محمد» معاون سرمنشی سازمان ملل و آقای «مارتن گریتس» دایر گردید که در آن موضوعات مربوط قیود طالبان بر تحصیل دختران و ممانعت از کار زنان مطرح شد. این دو که به نمایندگی از سازمان مذکور اخیراً به ملاقات اولیای امور طالبان به افغانستان مسافرت نمودند، در حقیقت پیام جامعه جهانی را برای تغییراتی در روشی که به مقابل آزادی تحصیل و کار به مقابل زنان اتخاذ گردیده است، به مباحثه گرفتند. این دو تأکید

نمودند که برای عملیات امداد رسانی زنان نقش عمده‌ی را ایفا می‌نمایند و به همین دلیل بسیاری از مؤسسات خارجی امدادی منجمله تیم «**داکتران بی سرحد**» در های شان را بستند.

درین مجلس که نماینده سفسطه سرای پاکستان «**منیر اکرم**» هم حضور داشت با شتارت اظهار نمود که: «**قیودی که از طرف حکومت طالبان در افغانستان بر زنان وضع گردیده است از نظر ما ارتباطی به مسائل دینی نداشته، بلکه در فرهنگ پشتون ها از صد ها سال ریشه دارد.**»

پاکستانی که خود حتی یکقرن هم تاریخ ندارد و آنچه را هم داشته است صد ها سال در بردگی و خفت استعمار گذرانده است، از نحوه تاریخ و شرایط آزادی مرد و زن ممالک دیگر چه میداند؟! در کلتور پشتون ها قرن ها زنان در صلح و جنگ نه تنها دوشادوش مردان در امور مختلفه سهیم بوده اند، بلکه این زنانی چون نازو انا و زرغونه انا بودند که مردان تاریخ سازی چون میرویس هوتکی و احمد شاه درانی مؤسس افغانستان نوین را تربیت و رهنمایی کرده اند..... این ملالی میوند و امثال وی بودند که لوای آزادی را به مقابل استعمار انگلیس بر افراشتند. کدام یکی محصور و خانه نشین بوده اند؟! و

مرد و زن افغانستان باوجود تحمل طاقت فرسای جنگ های ۴۵ سال اخیر که دست های ناپاک اغیار منجمله پاکستان خاین در ایجاد و دوام آن شریک بوده است، ملیون ها متعلم و محصل به جامعه ویران و حلقه های مهاجرت تقدیم نموده اند، در اقصی نقاط کشور، به شمول مناطق پشتون نشین، این پدران و برادران بوده اند که دختران را به مکتب و تحصیل همراه و همگلم شده اند و فواصل زیادی را باوجود مشکلات امنیتی طی طریق نموده اند.

پاکستان که هیچ درس عبرتی از کینه تیزی و دشمنی با ملت افغان نمی گیرد، به منزله نیت بد، قضای سر، امروز سخت زیر بار سقوط اقتصادی، نفاق و شقاق محیطی و حتی خطرات طالبانی که خود مار آستین پرورده اند، قرار دارند.

در آنسوی خط فرضی دیورند، به هزاران قبیله و خانواده های پشتون از قرن ها اقامت گزین اند که اکثراً با اهالی این سوی خط مذکور در ارتباط، خویشاوندی و همبستگی اند، پس چون یک بام و دو هوا، چگونه فرهنگ آن ملیون ها پشتونی که متأسفانه تحت ملیت پاکستان شناخته میشوند و کلتور و فرهنگ شان با ترویج و تعمیل تعلیمات و تحصیلات برای زن و مرد برقرار است، به زعم نماینده بی منطق پاکستان از چنان ادعا بینیز اند؟! و

گرچه نماینده آنکشور در جامعه ملل با شرمندگی و مذبحانه به عذرخواهی از تبصره غیر واقعی بر فرهنگ و کلتور قشر پشتون افغانستان روی آورد، ولی آنچه را خودسرانه و یا با هدایت اولیای امور کشورش بیان داشت، کافی موجبات تحقیر و سرافکندگی وی را سبب گردید. درین زمینه شایسته خواهد بود که تبصره و عکس العمل خانم دانشمندی چون «درخانی ذهین» مدیر مسئول مجله وزین و بینظیر «لمر» را که در ایالت تکساس منتشر میگردد، از فیس بوک ایشان نقل نماییم.

در پاسخ به ادعای منیر اکرم پاکستانی:

در مورد سرزمینی که در دامن خود شاعرانی چون عایشه درانی، زنان فاضلی چون نازوانا، دختران شجاعی چون ملالی، زنان وطندوستی چون زرغونه را پرورده است، امروز چند شغال اجیر دهن میکشایند و ادعا میکنند که گویا بستن دروازه ها مکاتب بروی دختران جز فرهنگ افغانهاست. افغانها همان ملتی هستند که دختران شان در قرن ۲۱ در میدان سیاست جهانی یک سر و گردن بلندتر از دیگران قد افراخته اند. تصویر پایین - نسیمه رزمیار عضو پارلمان فنلند، سلگی گبین عضو شورای شهری در روتردام، هالند، فاطمه پیمان عضو پارلمان استرالیا، مریم منصف عضو پارلمان و کابینه در کانادا، ا، عایشه وهاب عضو پارلمان ایالتی کالیفورنیا در امریکا و ده ها مثال دیگر.

خانم های افغان که در مهاجرت به مناسب عالی دولتی در ممالک میزبان رسیده اند

